

2016 Forsommer rejse til Italien.

Vi nærmer os den første sommer, efter Karin og jeg er stoppet på arbejdsmarkedet. Nu er vi henholdsvis efterløner og folkepensionist, så vi skulle have masser af tid til, at få planlagt vores første tur med det nye campingtræk. Flammen er udskiftet med en Renault Kadjar og Sneglehuset med en Adria Alpina 513UP. De er ikke blevet navngivet endnu, men det kommer nok senere. Som "arbejdsløse" skulle man tro, vi havde masser af tid til at få planlagt turen, men for første gang, har vi ikke fået kigget nærmere på hvilket ting, vi absolut skal se undervejs. Der har været så meget andet, så vi har bare besluttet os for, at vi ville til Cinque Terre, hvor vi var i 2012. Vi syntes, det var et fantastisk flot og spændende område, som vi sagtens kunne bruge nogle dage på igen. Vi har besluttet os for, at turen kan strække sig over 4 - 6 uger, da vi skal være hjemme igen senest den 23. juni, da vi skal til fætter - kusinetræf i weekenden. Som sagt har vi ikke planlagt nøjere, hvad vi skal se, eller hvor vi skal finde campingpladser undervejs. Vi tager ASCI-bogen med og falder ind, når vi synes, det er tid til "luftforandring" eller hvis vejret ikke passer os. Så finder vi nok et spændende sted, hvor der er en campingplads. For ikke at køre helt i blinde har vi kigget i Acsi-bogen, og bestemt os for, at vi satser på at finde en campingplads et sted i Tyskland, midt på turen ned til campingpladsen La Sfinge i Deiva Marina, hvor vi vil gøre ophold i nogle dage, for at få udforsket Cinque Terre og gå ture i terrænet. Sidste gang gik vi hele turen fra Rio Maggiore i syd til Monterosso al Mare i nord på en dag, men denne gang vil vi tage det mere med ro og dele den af et par gange.

Lige nu er dette bedste bud på ruten.

Når vi forlader Cinque Terre, regner vi med at køre forbi Marmorbjergene ved Carrara, Via Livorno til Sienna, og videre over til østkysten, som vi følger op mod Venedig. Videre hjem ad over Reschenpass, gennem Østrig og over Fernpass, via Garmish-Partenkirchen, München og Berlin. Hvor vi så gør ophold afhænger af, hvad vi har lyst til at se undervejs. Karin har sagt, at vi skal gøre et ophold på landsiden af Venedig, da jeg aldrig har været i Venedig. Ikke fordi jeg ikke kan lide byer, selv om de er "turistede", men jeg har aldrig haft lyst til som "mængden", at holde ferie ved Venedigs strande. Hvis jeg skal være ved strandene, så har Købingsmark været nok for mig, men oplevelser kan jeg ikke blive mæt af. Lad os nu se, hvor vi kommer hen, men en ting er sikkert, både Karin og jeg glæder os til at prøve at holde en lidt længere ferie, og uden for sommerferieperioden, hvor campingpladserne er fyldt op med solhungrende turister, som ofte "tror de ejer det hele". Jeg er mere til ydmyge steder, hvor der ikke er så mange turister. Nu er vi af sted, inden alle "turisterne" begynder at over rende campingpladser og seværdigheder. At det så også er lidt billigere at campere på visse pladser uden for højsæsonen, er en velkommen sidegevinst til pensionen ☺

Nu er vi nået frem til torsdag, den 12. maj, og vi har det hele pakket, og er klar til vi skal af sted i morgen formiddag. Vi har ikke forberedt os på samme måde, som da vi gik på arbejde. Det er som om, at vi føler en større frihed, og bare vil lade tingene komme til os, som de kommer. Vores nye motto er, "Vi når det nok, og det vi ikke når denne gang, når vi senere".

fredag, den 13. maj 2016 (Astas fødselsdag):

Så er dagen oprundet, og kl. 07.15 kunne vi ikke sove længere. Om det var blæren, der trykkede eller om vi var spændte på turen, skal jeg lade være usagt, men vi stod op for at få morgenmad og Karin gik en tur med Chico, så han var klar til turen. Da de kom hjem, havde Chico ingen ro, men gik ind på kontoret for at se op til sin transporttaske, og her stod han og skulede og "gryntede" mod tasken så vi var nødt til at sætte tasken ned på gulvet, så vi kunne nyde morgenmaden i fred og ro. Det der skulle i campingvognen var pakket i løbet af ugen, og de andre ting, som skulle i bilen havde vi gjort klar, så det blev pakket ud i bilen. Campingvognen blev kørt ud på gaden, og vi vejede kugletrykket, med den nyindkøbte kugletryksmål. Kugletrykket passede godt med de lovbealede 4 % af campingvognens

Vogntoget 2016

vægt, så nu var det bare at få koblet på, og gjort klar til turen. Vi nød solskinnet fra en klar himmel og 16 °C, mens vi gjorde klar og fik låset af. Kl. 09.30 var vi klar og startede ud ad H. C. Ørsteds Vej. På vejen vinkede vi til Viggo, som var på vej ud på sin gåtur. Ruten blev sat ad Nordborgvej med kurs mod syd. Første stop var OK tanken i Bro, ved Augustenborg, hvor vi sikrede, at der var optimalt lufttryk i både bilens og campingvognens dæk. Efter grænsen til Tyskland havde vi et kort ophold hos Fleggaard, hvor vi købte en kasse Giraf-øl og en kasse danskvand, så vi havde lidt proviant til turen. Temperaturen var sneget sig op på 20 °C, da vi kl. 11.15 begyndte turen for alvor. Da vi kom frem til Neumünster, hørte vi at der var 26 minutters forsinkelse ved Hamborg, så vi besluttede os for at tage B205, A21 og A1 øst om Hamborg, men heller ikke her slap vi for den tyske pinsetrafik. Flere steder gik det i ryk og indimellem langsomt, men modsatte vej var der kø i mange kilometer. Klokkeren 14.15 flettede vi igen sammen med A7 fra Hamborg, og kunne i 24 °C fortsætte mod Hildesheimer Börde, hvor vi kl. 16.25, "Same procedure as usual" fik tanket diesel og fik lettet os. Vi besluttede os for, at vi ville holde natpause på campingpladsen "Am hohen Hagen" i Dransfeldt, som ligger vest for Göttingen. GPS'en blev sat ind og straks foreslog den en omkørsel ad B6 mod Derneburg, så vi kunne slippe for en forsinkelse på 25 minutter på A7. Vi valgte at følge GPS'en og kunne undervejs nyde en flot natur, med syrener i blomst, mens vi indimellem kunne se ud til motorvejen, hvor de holdt i kø eller kørte meget langsomt. Efter ca. 10 km kom vi tilbage på A7, men heldigvis var vi forbi kø-kørslen. Vi fortsatte ad A7, uden problemer, frem til Göttingen hvor vi drejede mod Dransfeldt, og kl. 18.18 var vi på campingpladsen "Am Hohen Hagen", hvor vi stillede campingvognen op på plads U62. Vi hyggede os udenfor i solen, og kunne se de mange campister, som var kommet med telte, campingvogne og -bil for at holde pinsefest med hinanden. Vi fik lidt aftensmad og hyggede os, inden vi træt efter turen kunne gå til køjs, for at være veludhvilede til morgendagens nye eventyr.

I "nydningen" Am Hohen Hagen

Lørdag, den 14. maj 2016:

Efter en god nats søvn stod vi op, fik morgenmad og gjorde os klar til at køre videre. Kl. 10.20 kørte vi ud af campingpladsen, temperaturen var nu nede på 9 °C og selv om det var overskyet, kunne vi nyde en fantastisk flot køretur ned fra Am Hohen Hagen med op til 10 %, gennem Erholungsgebietet ved Gausturm og kl. 10.50 kørte vi ud på A7 med retning mod syd. Trafikken var ikke så slem som i går, så vi slap helt uden kø på dagens tur. Undervejs hørte vi at vejrudsigten for i morgen, i Kasseler Berge, var mulighed for snebyger eller slud på steder over 800 m.o.h. Vi nød turen, som bød på både skyer og solskin, og fremme ved Riedener Wald holdt vi kl.

På vej fra Am Hohen Hagen

13.25 frokostpause i let sol og 12 °C. Efter pausen fortsatte vi i 13 °C forbi Würzburg og videre ned ad A7. Kl. 16.45 kom en kraftig regnbyge forbi, med lyn og så kraftig et regnvejr, at vi måtte sætte farten meget ned, da vi kørte i nogle cm vand på vejen og viskerne havde svært ved at følge med.

Vi fandt dog det rigtige sted lidt før Memmingen, og kunne dreje ad A96 med kurs mod Lindau.

Det klarede dog snart op og ved afkørsel 8 drejede vi af, for at køre mod campingpladsen "Waldbad Isny". Det var rigtig flot tur, hvor vi havde udsyn til de små bakker i Alpen Vorland. Fremme i skoven fandt vi campingpladsen og var heldig at få den sidste plads, hvor vi installerede os for natten. Vi var glade for, at vi har GPS, ellers havde vi aldrig fundet frem til campingpladsen. Efter aftensmad og et velfortjent bad hyggede vi os, mens regnen begyndte at tromme på taget. Karin fik læst lidt og jeg skrevet lidt, inden vi gik til køjs for at være klar til at køre i Alperne i morgen. Vejret er vi spændt på, men der findes ikke dårligt vejr, kun forkert påklædning, og vi ved at både bil og campingvogn er tæt og udstyret med nye dæk – Så det bliver godt ☺

Undervejs

Søndag, den 15. maj 2016:

Vi stod op kl. 07.50 efter en kølig nat med 5 °C, så vi var glade for, at have varme i vognen. Det regnede også indimellem. Vi fik hurtigt overstået "netningen" og morgenmaden og kl. 08.50 kunne vi trille op ad bakken og ud af campingpladsen, og videre ad B12 mod Lindau. Ved grænse-

Grænseovergangen til Schweiz

ud på sydsiden, var det en helt anden verden. Temperaturen var nu 14 °C og flot solskin, som vi nød de næste 15 km, hvor det gik 8 % nedad. Efterhånden steg temperaturen til 17 °C i solen, og vi gjorde holdt og fik et pølsebrød til frokost. Vi fortsatte ad de sidste 10 km med 8 % og efter endnu flere kilometer, hvor det gik nedad med mindre %, kom vi til Bellizona kl. 12.40, hvor temperaturen var 20 °C, og solen stod ned fra en skyfri himmel mellem bjergene. Vi havde helt lyst til at finde et sted at stoppe, for udsigten var fantastisk ligesom vejret. Fremme ved Lugano havde temperaturen sneget sig op på 21 °C og da vi kørte over grænsen til Italien sagde den 22 °C, så vi fortsatte mod Milano med højt humør. Før Milano måtte vi betale motorvejsafgift 2 gange, tilsammen € 5,30. Om vi havde fået solstik, ved jeg ikke, men vi kiksede en afkørsel i Milano, og måtte tage næste afkørsel for at komme tilbage på rette spor, og så gik det mod Genova, efterhånden i 24 °C og høj solskin. De sidste kilometer ad motorvejen ned mod Genova var en oplevelse, hvor vi tilsyneladende kører på den gamle vej, og trafikken modsat kører igennem tunneller på en nyere vej. Der var masser af udfordringer på vores del,

Gennem Schweiz

San Barnardino tunnelen

Luganosøen

Grænsen mod Italien

med skarpe kurver og smalle spor på motorvejen, men en dejlig oplevelse at prøve. Ved Genova skrev de på skiltene, at Tifosis til Genovas kamp skulle køre af ved Genova Ovest, så vi fortsatte mod Genova Oest og efter ca. 25 km med utrolig mange tunneller, kunne vi kl. 17.00 dreje af mod Deiva Marina. I betalingsstationen, skulle vi betale € 21,90 for motorvejskørslen. 10 minutter senere holdt vi i 19 °C ved receptionen ved campingpladsen La sFinge. Der var desværre ingen ledige nummererede pladser, men vi kunne få en overnatning på pladsen lige inden for receptionen, så den tog vi. Vi blev faktisk på pladsen flere dage, idet vi fandt den plads bedre end de små nummererede pladser med skygge. Vi nød en ankomst øl foran campingvognen, og fik set os lidt omkring, inden vi fik aftensmad og hyggede os, indtil vi gik til køjs. Her kl. 21.00 er der stadig 17 °C udenfor.

mandag, den 16. maj 2016:

Efter en god nats søvn, stod vi op kl. 08.00. Temperaturen var allerede oppe på 16 °C og stigen. Vi havde besluttet os for, at vi skulle ud at gå i Cinque Terre. Vi nød morgenmaden i fred og ro i det dejlige solskin, og kl. 10.30 kunne vi tage campingpladsens lille "shuttlebus", som kørte os de 3 km ned til stationen. Vi havde besluttet os for, at starte gåturen fra Rio Maggiore og tage samme rute som sidst, vi var i Cinque Terre. Der var problemer med billetautomaten, så vi gik over i en tobaksforretning, hvor vi købte billetter til Rio Maggiore og retur. Tilbage på stationen ventede vi lidt på toget, som vi skulle tage til Levanto, og der skifte til et andet tog, som kørte i fast rutefart mellem Levanto og La Spezia. De tog som kom længere væk fra kørte direkte igennem uden

Stationen i Deiva Marina

stop i Cinque Terre. Vi fik hoppet på det korrekte tog og kunne stå ud på stationen i den sydligste af byerne og gøre klar til at gå det halve af turen gennem Cinque Terre. Temperaturen var efterhånden oppe på ca. 25 °C, og der var ikke mange skyer på himlen. Vi gik ind for at købe vandrekort, for at gå på Cinque Terre-stierne i 2 dage, men vi fik at vide at Via dell Amore, som er Cinque Terre stien langs vandet til Manarola er lukket pga. fare. Stien fra Manarola og til Corniglia var allerede lukket pga. skred, da vi var her sidst for 4 – 5 år siden, og stadig ikke repareret. Vi fik at vide, at vi kunne købe vandrerkortet, som også gav mulighed for at tage toget til Corniglia, men at vi også kunne gå ad andre stier, op over bjergene, og at det ikke krævede vandrerkort for at gå til Manarola og Corniglia. Jeg tænker, vi var heldige, at vi ville starte i syd enden, for havde vi startet i nordenden, så havde vi nok købt et 2-dages vandrerkort. Nu kunne vi vente til en anden dag, og nøjes med at betale € 15,- i stedet for € 29,-. Vi gik først hen for se, hvor Via dell Amore startede, og her var stien lukket med en gitterlåge. Der fra hvor vi stod, kunne vi ikke se problemer med stien, men da den ligger helt ude på kanten mod havet, så kan et stormvejr have ødelagt den. Da

Citrontræ i Rio Maggiore

Mellem Rio Maggiore og Manarola

det allerede var før sidste sæson at stien blev ødelagt og 5 – 6 år siden den næste sti blev ødelagt, undrede vi os over at man ikke havde repareret dem eller lavet nye. De tjener mange penge på de tusinder af vandrerere som hver dag, betaler € 7,50 for at gå 1 dag på stierne. Nå, vi fulgte de andre vandrerere gennem byen, og snart kom vi frem til, hvor stien mod Manarola begyndte opstigningen ad nogle fine trapper. Det varede dog ikke længe inden det blev natursti, hvor trin af forskellig højde var hugget i klippen, eller naturstenene var lagt som trappetrin. Det var en meget hård gåtur / klatretur op ad bjerget, men hele besværet værd. Vi havde det ene fantastiske vue efter det andet,

som ikke kan beskrives – Det skal bare ses! Oppe på toppen holdt vi en lille pause i skyggen under nogle træer og kunne nyde udsigten til flere af de 5 byer som Cinque Terre består af. Turen op ad bjerget havde krævet en del vand, og vi kunne mærke musklerne dirrede. Chico virkede stadig frisk, men han blev også båret, når der var trappetrin, både op og ned. Nu gik det så ned mod Manarola, og mens vi pustede og stønnede af at bruge kræfter på opturen, så var det anstrengende i benene, at gå ned at den stejle skråning, hvor der også var mange ukurante trappetrin. Vel nede i byen kunne vi mærke, at vi trængte til lidt at spise, så vi ikke "gik kolde". Vi fandt et sted, hvor vi købte et par stykker pizza, som vi spiste i skyggen, mens vi nød den hyggelige by. Nu var vi klar til at tage turen op til [Volastra](#), og videre ned til Corniglia. Den kendte vi fra sidst, vi var her, men inde i Manarola, så vi et skilt, som viste en anden vej op til Volastra, så den tog vi. På skiltet stod, at vi skulle forcere 377 trappetrin, inden vi kom op til stien til Volastra. Vi nød turen, selv om den var anstrengende og krævede en del pauser, hvor vi alle tre fik lidt vand. For at spare Chicos ben blev han båret op og ned af trapperne. Det gjorde det ekstra hård for os, når vi skulle holde balancen på stenene, som lå som trappetrin. Det gik bare op og op hele vejen til [Volastra](#), som ligger på en stejl bakke, 350 m.o.h omgivet af vinmarker og oliventræer. Stien fortsatte tværs gennem en privat have, og videre mod nord på mure, som er kantafrænsning af terrasserne, hvor bønderne dyrker vin. Også her fik vi det ene fantastiske vue efter det andet.

Op ad mod Volastra

Smuk udsigt, svært terræn

Over en lang strækning var der kun små stigninger og fald på stien, som indimellem gik gennem træbevoksning og gav en dejlig skygge for solen, som bagte ned fra en næsten skyfri himmel. Vi kunne se Corniglia dybt under os, og det så ud, som vi bare gik forbi byen, men snart begyndte det, at gå stejlt ned mod byen, ja vi kunne ikke se byen, men fornemmede at den lå et stykke bag os. Også her var der lagt sten som provisoriske trappetrin, med stor variation af trindhøjden, helt op til 50 cm. Det sidste stykke begyndte der at være rigtige trappetrin, som aflastede benene lidt, men vi kunne godt mærke, at det var godt vi havde besluttet os for at gemme resten af Cinque Terre til en anden dag. Nede i Corniglia fandt vi en bar, hvor vi bestilte 2 normale cola og 2 fadøl. Først drak vi colaen for at få oprettet sukkerballancen, og bagefter nød vi øllen. Vi havde ikke glemt Chico, som fik lidt af det vand, vi havde med til ham og et par godbidder. Efter at have nydt den

velfortjente pause, gik vi lidt i byen, inden vi fandt mod stationen. Åh nej, sagde vi, da vi så, at vi skulle ned af over 300 trappetrin, for at komme ned i højde med stationen. Det gik og vi kunne gå ind på perronen, hvor toget til Levanto kom efter 5 – 10 minutter. Vi skulle skifte tog i Levanto, for at komme videre. Da vi så at toget mod Genova kom 2 minutter senere skyndte vi os over på Perron 1, sammen med andre fra campingpladsen. Vi spurgte konduktøren, om det var toget til Deiva Marina, og han fortalte, at det ikke holdt før Sestri Levante, og i det samme startede toget. Surt show, at se perronen ved Deiva Marina, fra toget der susede forbi. Fremme ved Sestri Levante kiggede vi i togplanerne, for at være sikker på, at komme med et tog tilbage til Deiva Marina, men det var håbløst, idet der var forskellige planer. Vi spurgte en banearbejder, og han sagde at toget, som holdt der nu, kørte til Deiva Marina. Vi satte os ind og ventede. Kl. blev 18.44 som en plan sagde, den blev 18.48, og kl. 18.53 startede toget, som en tredje plan sagde. Nu var vi spændte på, om toget så holdt på Deiva Marina. Vi blev beroliget, da det holdt på den første af stationerne, og kunne glade stå ud af toget på Deiva Marina. Da der var 45 minutter til campingpladsens bus hentede os, satte vi os og nød solen og hvilede det trætte ben. Kl 19.50 blev vi hentet som lovet, og kunne slappe af med et glas koldt hvidvin foran campingvognen, inden vi fik lidt sen aftensmad, og et bad for at skylle sved og støv af, så vi kunne gå i seng og hvile vore trætte lemmer. Chico var helt færdig og væltede om i sofaen, og gad først rejse sig, da han skulle i "hytten" for at sove.

Manarola

tirsdag, den 17. maj 2016:

Jeg tror vores ben havde godt af nattens søvn, selvom den var lidt urolig. Benene værkede lidt da vi gik i seng, men da vi vågnede her til morgen, var de rimeligt friske. Vi havde besluttet os for, at dagen skulle være en slappe da, så vi gik ned til supermarkedet, for at købe morgenbrød, øl og vand. Vi nød morgenmaden indenfor, selv om temperaturen var oppe på 19 °C, og solen skinnede fra en skyfri himmel. Efter morgenmaden vaskede Karin tøj, vaskede op og jeg fik skrevet på beretningen. Indimellem blev der slappet af og solen nydt foran campingvognen. Senere fik vi frokost, og brugte resten af dagen til ren afslapning. Vi var faktisk "så dovne" at vi ikke gad tage "shuttlebussen" ned til byen, men hellere ville flade ud i solen foran campingvognen, med lidt koldt at drikke. Ja, altså

Shuttlebussen i La sFinge

vand, bortset fra et enkelt glas hvidvin ☺

onsdag, den 18. maj 2016:

Her til morgen blev vi vækket af æslet eller muldyret, der skrydede omkring kl. 07.00, og selv om det var lidt koldt udenfor, 10 °C, så besluttede vi os for, at stå op kl. 07.30, og nyde solen der kom op over bjergene og i løbet af kort tid steg temperaturen. Vi havde set at "Shuttlebussen" kørte kl. 09.00, så vi nød morgenmaden i fred og ro, og kunne slappe lidt af i solskinet, inden vi blev kørt ned til stationen. Vi kunne se, at vi havde 50 minutter til toget gik, så vi gik over i Tobaksforretningen for at købe billetter. Vi havde fulgt med nogen i bussen, som prøvede at købe i billetautomaten, men de gav op og kom også over i tobaksforretningen, for at købe billetter. Vi gik en lille tur i Deiva Marina for at se byen og stranden, inden vi slentrede tilbage til stationen, hvor vi stod på toget til Levanto, hvor vi skiftede, og kørte til Corniglia, hvor vores vandring stoppede i mandags. På stationen i Corniglia var der en lille butik, hvor vi kunne købe vandrekortet til Cinque Terre, så vi kunne klare gåturen mellem de 3 nordligste byer i Cinque Terre. Vi vidste, at vi havde en hård start foran os, idet vi skulle op ad de mange trin fra stationen til Corniglia. For at være sikker på hvor mange, så talte jeg dem og kom til 382 inden, vi var oppe ved byen. Allerede her begyndte sveden at springe på panden, ikke kun fordi vi havde godt med vand og andet i taskerne, og at Karin bar Chico op ad trapperne, men temperaturen var stigende og havde rundet de 23 °C. På den anden side af vejen vi kom op til, fortsatte vi ad en sti gennem byen, og videre til parkeringspladsen uden for byen, hvor vi kunne komme ind på stien mod Vernazza, mod at vise vores vandrekort. Starten på turen var ikke så slem, men snart gik det igen opad og ned ad stejle

Corniglia

Vernazza

ukurante trappetrin eller natursten på stien. Heldigvis var der meget afveksling i, om der var sol eller vi gik i skyggen fra oliventræer osv. Undervejs kunne vi se en helikopter over vores hoveder, til at begynde med højt, og efter vi havde passeret under den, kunne vi senere se lidt ned til den. Den var i gang med at hente byggematerialer, maskiner og andet udstyr til noget sikringsarbejde, som vi kom forbi senere på turen mod Vernazza. Ca. midt på strækningen, hvor vi passerede et hus med en bar, mødte vi nogen fra campingpladsen, som var gået den modsatte retning. Efterhånden var vi oppe på det højeste sted på ruten, og vi skulle ned ad skrånende stier og

stejle ukurante trappetrin. På vej ned mod Vernazza nød vi det fantastiske vue ud over byen og nogen steder til andre byer i Cinque Terre. Lige før Vernazza kom vi forbi den bar, vi havde fået en øl på sidst, vi var her, men vi kunne huske, at vi var blevet lidt "skæve" dengang, så benene trak til venstre, da vi gik op ad næste stigning fra byen. Denne gang havde vi både vand, sodavand, chokolade, müslibar og pølsebrød med, så vi var sikker på ikke at gå sukkerkolde. Vi klarede de sidste mange trapper ned til byen, og fandt et sted at sidde på hovedgaden, så vi kunne få noget at drikke og spiste pølsebrød og lidt chokolade til frokost. Chico fik selvfølgelig også både noget at drikke og spise. Vi kunne nu starte på en sti, som gik op mellem de højere liggende huse, og videre op langs vinmarker og marker med grønsager. Snart var vi videre i det vilde landskab, og det gik op, og det gik op, ad de svære trapper og stejle stier. Nogen steder fladede stierne ud, andre steder blev de stejle eller så smalle, at man ikke kunne passere modgående. Hvor de var smalle, var der ofte 3-9 meter lodret ned til den ene side uden afskærmning. Hvis der var 100 meter lodret ned, var der oftest et rækværk af træ. Tit af forskellig kvalitet og stabilitet. På turen var lange stræk, hvor det gik skiftevis op og ned og var meget smalt. Senere kom vi til et langt stykke, med smalle stejle trapper og en vandrende eller tørlagt ravine 1 meter nede ved siden af. Efterhånden kom vi ned til bebygget område, og kunne gå ned at almindelige trapper, og på det sidste stejle vejstykke ned mod Monterosso, hvor sandstrandene allerede var godt besøgt. Vi gik ad promenaden langs strandene og skulle gennem en tunnel, for at komme over til den nordlige del af byen, hvor stationen ligger. Efter 4 timers vandring kunne vi vente ½ time på toget til Levanto, hvor vi skulle skifte. Efter ½ time i Levanto kunne vi tage toget mod Sestri Levante, og i dag var vi heldige, at det holdt i Deiva Marina. Da vi kom ud af stationen kom campingpladsens "Shuttlebus", som vi tog med hjem til campingvognen, hvor vi smed tingene ind i vognen, og fik os sat i stolene med et koldt glas hvidvin og Chico fik vand og mad. Vi fik afregnet € 68 for fire nætter på campingpladsen. Helt sikkert en campingplads vi kommer tilbage til næste gang, vi er på disse kanter. Resten af dagen gik med en tur til supermarkedet, et bad, aftensmad, opvask, skrive lidt og sidde i "nydning" indtil vi gik i seng- Et dejligt udtryk som jeg har lært af "Bamse og Kylling".

Mon vi klarer trappen?

torsdag, den 19. maj 2016:

Jeg hørte at det regnede lidt i nat, men kun nogle få dråber. Der havde været overskyet hele natten, så temperaturen udenfor nåede ikke under 13 °C. Karin var i supermarkedet efter morgenbrød, mens jeg begyndte at gøre klar til, at vi kunne køre videre. Efter et dejligt morgenbord fik vi de sidste ting på plads, og fik campingvognen koblet på bilen, og kunne vinke farvel til det andet danske par, der var på pladsen. Nu gik det op ad serpentinesvingene, med kurs mod motorvejen. Lige før tilkørslen til motorvejen skulle vi trække en billet, inden vi fortsatte ad motorvejen i retning mod Livorno. Også her kørte vi gennem mange tunneller, inden vi nåede frem til sletten mellem La Spezia og Livorno. Snart kunne vi se marmorbjergene til venstre. Det var desværre

Marmorblokke ved Carrara

lidt diset, så det var svært at fange det flotte vue på billeder. Da vi kørte forbi Carrara kunne vi se ned til de mange steder, hvor der stod store og mindre marmorblokke, som blev klargjort til videre transport. Et enkelt sted var en stor bunke med hvid "marmorskrot", som temmelig sikkert skulle knuses til marmorgrus, som kunne pynte i en indkørsel eller et haveanlæg. Det var nok heller ikke billigt at købe, selv om det faktisk var skrot. Efter Carrara fortsatte vi ad sletten mod Livorno, og her blev motorvejen båret af ca. 4 meter høje søjler, så landbruget kunne dyrke markerne på tværs af motorvejen. Kl. 10.50 kunne vi fra motorvejen se det skæve tårn i Pisa og domkir-

ken, men kun hvis vi dukkede os lidt, for vejene i Italien har både et autoværn, som vi kender fra Danmark, men også et der sidder næsten en meter højere. Så hvis vi skulle se Pisa, så måtte vi se ud imellem de to autoværns højder. Det høje autoværn er faktisk irriterende for os turister, idet det gør at det er svært at nyde udsigten fra motorvejene og næsten umuligt for "vognkommandøren" at fotografere. Vi kunne dog se, at der på sletten var store marker med røde blomster. På bakkerne blomstrede gyvlerne i et overdådigt gult flor og i vejgrøfterne blomstrede flotte røde valmuer. Efter vi var kørt forbi Livorno ophørte motorvejen, og vi måtte betale € 26 i motorvejsafgift. Temperaturen var 17 °C, da vi fortsatte ad de mindre veje i retning mod Volterra. Nogle få kilometer før Volterra havde GPS'en fundet en genvej frem til campingpladsen "Campeggio la Montagnola", som ligger uden for Siena. Nå, det blev en oplevelse, selv om det var hovedvej hele vejen, for de næste 25 kilometer var med hårnålesving, bakker op og ned, bulede og smalle veje, men med et fantastisk smukt landskab omkring os. Det var lidt svært at følge med i de fantastiske udsyn, samtidig med at jeg skulle "røre flittigt i oliesuppen". Kl. 13.30 og i 21 °C, var vi fremme ved campingpladsen, hvor et grønt areal i forbindelse med parkeringen var eneste mulighed. Det havde en flot udsigt ud over en grøn eng og skoven, og da der var strømtilslutning var det fint til os, så vi kan besøge Siena i morgen. Vi satte stolene ud og hyggede os i solen, mens vi fik frokost og en velfortjent øl. Kl. 15.40 trak det sammen, og vi fik en tordenbyge, inden det igen klarede op, men kun for en periode, for kl. 17.00 blev det helt mørkt, og vi fik en 20 minutter lang regn og haglbyge, med hagl som spejderhagl og torden og lyn. Det buldrede på taget af campingvognen, og Chico rystede af skræk, og sad på skift ved Karin og jeg, så vi kunne berolige ham. Straks bygen var ovre, begyndte det at klare op til en næsten skyfri himmel, og senere kom der igen nogle skyer på himlen. Haglvejret havde været så kraftigt, at vi var nervøse for bilens tag, men der var ikke sket nogen skader. Under haglvejret kørte en bil ind ved siden af os. Det viste sig at være et engelsk par, og da hagl/regnvejret var ovre, fik jeg talt med dem og foreslog, at de kørte ind foran os. Vi kunne sagtens dele pladsen, og da der ikke var strømstik, kunne de koble strømmen til vores vogn. Da det var vådt udenfor, blev vi inden for resten af dagen, bortset fra at vi fik købt busbilletter til Siena. Senere fik vi aftensmad og hyggede os i campingvognen indtil det var sengetid, så vi kunne være friske til sightseeing i Siena i morgen, forhåbentligt i flot vejr.

På vej mod Siena

fredag, den 20. maj 2016:

Vi havde sat vækkeuret, men Chico syntes åbenbart, at vi skulle tidligere op, da hans mave rumlede. Vi havde god tid og kunne nyde morgenmaden, men indenfor idet der kun var 10 °C. Vi havde lidt svært ved, hvad vi skulle vælge af tøj, og i sidste øjeblik valgte jeg at skifte vesten med en jakke. Det viste sig at være et godt valg, idet der hele dagen var en kold vind. Kl. 08.47

Slagter Di Miccoli

kørte bussen ind på parkeringspladsen ved campingpladsen, og den blev næsten helt fyldt. De 2 Hollandske grupper var så mange, at de havde bestilt en ekstra bus som kom 10 min senere. Efter ca. 20 minutter var bussen fremme ved endestationen i Siena, og vi kunne gå på sightseeing rundt i byen. Frem ved turistattraktionerne, kunne vi se, at det var tidligt, for der var ikke ret mange mennesker, og dem der var, så ud til at være skoleklasser på udflugt. De fleste seværdigheder og museer var lukkede, og først omkring kl. 09.30 begyndte de at lukke op. Der var som sagt en kold vind, og da formiddagen var noget

skyet, havde vi ikke lyst til at sidde for at få en øl, så vi fik travet byen uden for centrum igen, så vi kunne sige, at vi fik set noget, de fleste turister ikke gør. Lidt før middag, kom der større og større huller i skyerne, og solen fik mere magt. Der var kommet mange, mange flere mennesker i byen, og de sad rundt omkring på trapper og pladser og nød solen. Vinden var stadig lidt kølig, men der var mulighed for at finde læ mange steder. Vi fik et par store Pizza-slices til frokost, og fik set midtbyens seværdigheder i solskinet. Vi endte på den store plads, Il Campo, hvor vi fandt en restaurant med læ og masser af sol, hvor vi kunne få en stor velfortjent fadøl. Efter at have nydt øllen blev vi enige om, at "sive" hen mod busholdepladsen på Piazza Gramsci. Der var dog stadig 1½ time til busafgang, så vi gik en runde i parken La Lizza, og fandt en bænk at slappe af

Il Campo

på. Da vi ikke vidste helt hvor bussen holdt på pladsen, gik vi derover i god tid, og kunne på en elektronisk tavle se, hvornår busserne afgik. Da vores nr. 33 kom på tavlen, blev skiltet i bussen også tændt, og vi kunne finde ind i bussen. Det var lidt et "gedemarked", for både dem, som var

med den ordinære bus ind om morgenen, og den ekstra Hollænderbus, havde tilsyneladende valgt, at køre hjem sammen med os. Karin var som sædvanlig hurtig, fik "neglet" et par sæder inden Hollændernes invasion. Undskyld jeg siger det, parvis er Hollændere flinke mennesker, men når de er i flok, opfører de sig som "herrefolket" i Europa. Noget man sagde om Tyskerne før og under krigen (WWII). (Vores erfaring er ikke kun fra bussen, men også fra mange campingpladser, hvor Hollændere opfører sig, som de ejer det hele og har ret til alt) Nå det ødelagde ikke vores tur, og tilbage på campingpladsen blev vi stoppet af englænderne, som var meget taknemmelige for, at vi havde hjulpet dem i aftes, så de insisterede på, at vi skulle have en flaske vin for hjælpen. Efter vi fik skiftet tøj, nød vi et glas koldt hvidvin i solen, og senere fik vi lidt let aftensmad, bestående af flutes med pålæg og øst. Da solen var væk bag træerne, trak vi indenfor, hvor vi fik læst i vore bøger.

(Dagens råd: Vi kom for tidlig ind til Siena, og havde rigeligt med tid. Det havde været mere passende at tage bussen kl. 11.45, og så tage en af de 3 busser, der går retur fra Siena kl. 15.55, 16.25 eller 19.50)

Lørdag, den 21. maj 2016:

Jeg vågnede kl. 08.00 og kunne fornemme, at solen allerede var ved at få magt, så jeg lavede en sprække ved rullegardinet, og kunne se, at solen stod flot klar på en skyfri himmel. Temperaturen i skyggen var allerede 17 °C, så stolene blev sat op foran campingvognen, så vi kunne nyde det i solen. Vi havde tænkt os at bruge dagen på afslapning og senere tage en køretur, men først skulle vi slappe lidt af i solen indtil frokost. Vi nød det rigtigt, så vi valgte at udsætte køreturen i det Toscaniske landskab til i morgen, og i stedet drikke et køligt glas Toscanisk hvidvin. Efterhånden blev solen lidt for skarp, og jeg blev nødt til at trække lidt i skyggen, men så kunne jeg få skrevet lidt, og vi kunne slappe af og nyde den flotte udsigt, vi havde fra pladsen foran campingvognen. Her kl. 13.45 er temperaturen i skyggen under campingvognen 23 °C, og solen stråler stadig fra en skyfri himmel. Resten af dagen blev brugt til "slappedag", så må vi se, hvad morgendagen bringer.

Sidder i "Nydningen"

Søndag, den 22. maj 2016:

Da det er søndag, sov vi lidt længere end vi plejer, og da vi stod op kl. 08.20, var det til 15 °C og solen, der skinnede fra en skyfri himmel, så vi kunne nyde morgenmaden, mens vi ledte efter små skyer på den flotte blå himmel. Vi fandt ingen. I dag var så dagen, hvor vi ville lidt rundt i Toscana, for at nyde det flotte landskab og de flotte byer, så ved 11 tiden kørte vi fra campingpladsen. Først skulle vi lige finde en tankstation, og GPS'en sagde straks, at der var en i landsbyen, så vi kørte forbi. Den var bare lukket, så vi fortsatte mod Siena, og i Volte Basse, stod nogen og tankede. Problemet var bare, at man skulle betale forud med penge, og da vi kun havde € 50

I San Gimignano

sedler, og ikke vidste, om vi kunne have diesel for alle pengene fortsatte vi mod Siena, hvor vi kørte ind på en tankstation, og fik fyldt helt op for € 59. Vi fortsatte i retning mod Firenze, da vi havde læst at byen Monteriggioni var et specielt syn, når vi kom på motorvejen mellem Siena og Firenze. Det var lidt specielt at se, at da træbevoksningen stoppede, dukkede der pludselig en by op med mure hele vejen rundt. Vi var nysgerrige for at se det hele fra den anden side, så vi drejede fra og kørte op til byen. Masser af biler ventede på parkering, så vi valgte at fortsætte mod San Gimignano, som vi havde besluttet, at vi ville

se. Sidst vi var her, var der totalt stoppet på p-pladserne, men nu håbede vi på bedre held. Vi fortsatte på motorvejen, og ved Colle di Val d'Elsa drejede vi af, med kurs mod San Gimignano. Lige efter vi var drejet af motorvejen, kørte vi over en slange. Jeg tror, det var en stor hugorm, ca. ½ meter lang, og vel så tyk som en tommelfinger. Vi havde ingen chance for at undgå det. Vi kunne mærke bumpet i bilen, da vi kørte midt hen over den. Jeg kunne se i bakspejlet, at den bare zigzaggede sig videre over vejen og forsvandt i rabatten. Vi kørte nu op langs den meget langstrakte by, Colle di Val d'Elsa, hvor vejen var på den ene side af en slugt, og husene var bygget sammen som en lang mur, på den anden side. Ved 12 tiden var vi fremme ved San Gimignano, hvor vi kunne se, at der var ca. 85 pladser på P2, så der kørte vi hen. Vi fik trukket en P-billet og kørte i kø gennem P-pladsen og fandt en plads på skråparkering, hvor vi klemte os ind, med snuden helt ude i bevoksningen, og bagenden ca. 10-15 cm længere ude end de andre. Der var vel heller ikke mere end 50 cm, til de andre biler ved siden af. Imens vi fik Chico ud og gjorde klar til at gå, var de næste 10 pladser fyldt, og vi kunne beroliget gå videre, da vi var sikre på, at vi nok var tilbage, før de andre skulle ind i deres biler. Der var et godt stykke at gå op til indgangen i bymuren. Inden for murene gik vi en tur langs hovedgaden, og jeg vil sige, at det var et "gedemarked" med alle de mennesker, som vandrede skulder ved skulder op ad gaden. Et godt stykke fremme havde vi fået nok og vendte om for at gå tilbage. Vi havde fået fotograferet, det vi skulle og havde en lille sult, så vi købte 2 Foccia, som vi spiste med velbehag. Menneskemylderet var taget noget af, så vi kunne se frem mod porten i bymuren og fik set lidt mere til byen. Vi fortsatte ned til parkeringspladsen, hvor vi kl. 13.15, betalte € 1,50 for parkeringen. Fremme ved bilen fik vi sat GPS'en til, så vi kunne komme lidt rundt, for at se det Toscaniske landskab. Vi kørte ad de små veje tilbage mod campingpladsen, og kl. 14.45 kunne vi parkere i skyggen ud for campingvognen, hvor vi satte os, for at drikke et glas koldt Rosévin. Da det første glas var drukket, så jeg på termometeret i campingvognen, at der inde under vognen var 31,5 °C i skyggen. Så tror da pokker, at vi sad og stønnede og måtte have endnu et glas af Roséen. Vi fik gået en tur rundt på campingpladsen, hvor alle pladser ligger i skygge, inden vi igen slappede af i skyggen foran campingvognen. Ved 18 tiden startede vi Cobb-grillen, så vi kunne få lidt at spise. Senere trak vi indenfor og fik set lidt på iPad og skrevet lidt. Her kl. 21.25 er der 15 °C udenfor.

San Gimignano

mandag, den 23. maj 2016:

At vågne mandag morgen og se ud ad vinduet, gav noget af en overraskelse, efter gårsdagens vejr, og at der havde være stjerneklart og "blodmåne" i aftes. Det var næsten helt overskyet, og mange af skyerne var mørke, da vi stod op kl. 08.30. hvor temperaturen var 15 °C. Jeg behøver vist ikke at skrive "i skyggen", for der var "skygge" over det hele. Der var blevet lidt huller i skyerne, og temperaturen var steget til 17 °C, da vi kl. 09.45 kørte ud ad porten fra campingpladsen, med kurs ad de små kurvede veje mod Siena. Ved Siena kørte vi ud på motorvejen, men denne gang, modsat af i går, nemlig med retning mod Perugia. Vejen mod syd fra Siena var lige så ujævn som den mod nord, og når der ikke var trafik bag os, kunne jeg køre slalom mellem huller og store ujævnheder. Et sted kunne vi se en golfbane, der havde i hvert fald et hul helt op mod vejen. Lige efter vi kørte ud af Toscana og ind i Umbrien, havde vi udsigt ud over en meget stor sø, Lago Trasimeno. Selv om vi kørte gennem flere tunneller, så blev vi ved med at følge søens nordlige bred. Ca. 10 km før Perugia drejede vi af, for at køre ad mindre veje mod Fano, og vi glædede os til at blive fri for ujævnhederne, men Italien fattes penge, så fra at vejen havde været umulig, så blev det en katastrofe. Her kunne vi ikke komme uden om huller og store ujævnheder, de var overalt. Ud over der var skiltet med ujævn vej, var der også hastighedsbe-

Det Toscaniske landskab

grænsning på 50 km/t. Der var heldigvis ikke meget trafik, i hvert fald ikke i vores retning, så jeg prøvede, at finde de mest jævne steder, når vi ikke havde trafik forfra, men da vi skulle op over et pas, var der mange kurver og enkelte hårnålesving, så det var lettere sagt end gjort. Klokkeren 12.27 kørte vi ud af Umbrien og ind i Marche, og havde håbet de var bedre til vejvedligeholdelse, og vi kom også til en nyere omfartsvej ved en af byerne. (Nyere og nyere efter asfalten at dømme var den mindst 10-15 år gammel) Ellers var vedligeholdelsen den samme som i Toscana. Vi kunne dog glæde os over, at solen skin-

nede, og at temperaturen havde sneget sig op til 24 °C. Det sidste stykke mod Fano var også på en af de "bumpede" motorveje, og kl. 13.30 kørte vi ind i Fano by, hvor der var 26 °C. GPS'en lokkede os lidt rundt i byen, men det klarede vi også. Det var ikke sidste gang GPS'en spillede os

et pus, for den ville have os ind ad en grusvej, for at komme frem til campingpladsen. Den fik os godt nok til at køre forbi den rigtige vej (viste det sig), men vi fortsatte forbi grusvejen og fik vendt. Da vi kom ned til den "rigtige" vej, kunne vi ikke dreje mod venstre, så vi måtte lige lave endnu en 180 graders vending, og kunne finde tilbage til den "rigtige" vej, som snoede sig smal og kurverig gennem skov og bakker, indtil campingpladsen "Panorama" lå på venstre hånd. Vi gik i receptionen, hvor vi blev mødt af en meget flink "campingfætter" som vist havde siddet og nydt et par genstande, men som sagt var han vældig flink og hjælpsom, og vi kunne finde os en plads hvor vi havde lyst. Det blev til nr. 83, som var stor nok til, at vi kunne have både campingvogn og bil samt plads til markisen, hvis vi skulle have den op. Klokkeren 14.50 var vi klar og kunne i 20 °C nyde en "rejsegilde øl", inden vi tog en sightseeing på campingpladsen. Selv om pladsens internet var brudt ned, skrev jeg beretning, som vi kan lægge på senere. Nu vil vi hygge os foran og i campingvognen resten af dagen.

tirsdag, den 24. maj 2016:

Dagen skulle være en afslapningsdag, så vi stod først op kl. 08.30, hvor vi kunne hente det brød, vi havde bestilt. Det var blandet vejr fra morgenstunden, så efter vi havde fået morgenmad, satte vi os udenfor i solen. Vi havde besluttet os for, at finde et supermarked, så vi kunne handle ind, og da vi ikke gad at "fræse rundt" for at finde et supermarked, gik vi op til receptionen, hvor vi kunne komme på nettet, og søgte efter Lidl, som vi vidste også er i Italien. Der var 10 km til nærmeste Lidl, så det blev kodet ind på GPS'en, og ved 11 tiden kørte vi ud for at finde Lidl. Vi kørte mod Rimini, og ad samme vej, som vi skal i morgen på vores videre tur, så vi så nogle gode vue, som vi vil se, om vi kan fotografere i morgen. Et stykke kørte vi ved siden af betalingsmotorvejen Bologna-Ancona, og vi blev ledt under motorvejen og ind i et industriområde i San Fortunato. For enden af vejen skulle vi dreje 2 gange til venstre, så vi kørte i modsat retning. Det var logisk nok, for den vej Lidl ligger ud til er delt på midten af en lang helle. Vi drejede ind på parkeringspladsen ved Lidl og fandt let en plads på den under halvfyldte parkeringsplads, hvor vi brugte vores danske vognmønt for at få en indkøbsvogn. Om indkøbsvognene går længere på € 50 end i Danmark / Tyskland ved jeg ikke, men vi fik vores indkøbslyst styret på en "seddel" på en lille times tid. Efter at have læstet det hele i bilen, kørte vi samme vej tilbage, og kunne lægge kød og andre fødevarer i køleskabet. Drikkevarerne lagde vi ned i det underste lukaf i bagagerummet, hvor det holder sig kælderkoldt. Da det var godt middag, fik vi lidt frokost ude i det vekselende solskin, hvor vi også nød solskinnet resten af eftermiddagen, afbrudt af pauser, hvor vi gik op foran receptionen, for at komme på Internettet og hente mail, samt uploade beretningen. I den lokale lille restaurant hentede vi en pizza som vi spiste til aftensmad med et glas lokal rødvin, inden der blev læst og hygget til sengetid.

Udsigt over Adriaterhavet

onsdag, den 25. maj 2016:

Det var dagen, hvor vi ville videre til næste sted, men vi havde ikke travlt, da der kun var 109 km, så vi stod op kl. 08.15. Solen skinnede fra en skyfri himmel, og det var 16 °C, da vi fik morgenmad. Kl. 10.25 havde vi betalt € 40,80 for 2 overnatninger, og var klar til at forlade campingpladsen Panorama i 23 °C. Vi havde valgt, at vi ville undgå "betalingsveje", da vi havde god tid, og vi gerne ville se lidt til landskabet og de byer, vi kom igennem. Der var nu ikke meget at se i byerne, idet der var omfartsveje de fleste steder. Ved Rimini kom vi til et stort lyskryds, hvor der gik negre, undskyld farvede og ville vaske ruder for bilisterne, når de ventede ved rødt lys. Vi fortsatte nu ud over Po sletten, hvor landskabet var helt fladt, helt ind til bakkerne op mod San Marino. Til gengæld var vejen så ujævn, at bulerne her var højere end ujævnhederne i det flade

Ja, det er Flamingoer

landskab. Efterhånden som vi nærmede os Ravenna, blev der lidt mere at se på, idet vi ved nogen af de lavvandede søer, kunne se Flamingoer, der stod og fiskede. Lidt længere henne stod nogle andre og fiskede, og det var ikke Flamingoer, men let på klædte, solbrune piger i "hulkort". De stod med et par hundrede meters afstand og talte i mobil, nok for at politiet ikke skulle tro, at de ventede på, at lastbilerne holdt for at give dem et lift, eller hvad det nu var. Ved Ravenna drejede vi væk fra motortrafikvejen, og kørte nu på en vej, hvor lastbiler i begge retninger kørte i en lang slange. Det var heldigvis ikke ret længe, for snart drejede vi ned mod Adriaterhavet, og kunne efter

3 km dreje ind på campingpladsen Village Adria, hvor vi fik henvist en fin plads i nærheden af Pool området. Vi nåede ind inden de havde middagslukning, og kunne nyde en velfortjent "rejsegilde øl" under markisen kl. 13.45. Bagefter fik vi set lidt på campingpladsen og nærområdet, inden vi brugte resten af dagen på afslapning og hygge ved campingvognen, bortset fra et par afstikkere. Da der ikke er fri internet på campingpladsen, måtte vi selvfølgelig lige en tur forbi baren ved Pool området, idet de har fri Wi-Fi.

torsdag, den 26. maj 2016:

Vi vågnede op kl. 08.30 med 19 °C til en slappe af dag, hvor vi ville se lidt på nærområdet, og efter morgenmad var vi kl. 10.15 klar til, at gå ud at se på byen som campingpladsen ligger i udkanten af. Temperaturen var efterhånden steget til 23 °C, da vi gik ud af campingpladsen og drejede til højre ind mod byen, Casal Borsetti, som ligger helt ud til Adriaterhavet med Canale in

I Casal Borsetti

destra al Reno, som går lige midt gennem byen. Den gamle hovedvej mellem Ravenna og Venedig gik hen over kanalen, men da de lavede en ny lystbådehavn (Marina di Porto Reno), var de nødt til at fjerne midtersektionen af broen, og lave en ny omfartsvej til bilerne. Efterfølgende lavede de en gang og cykelbro, så bydelene hænger sammen. Det virker lidt underligt, at man, i bil skal køre en omvej på 2 – 3 km, for at komme fra den ene side af byen til den anden. Der er selvfølgelig gang og cykel forbindelse. (Jeg tror ikke det kunne ske i Danmark). Jeg ved ikke hvor gammel lystbådehavnen er, men der er ikke sket noget med broen siden de fjernede midtersektionen. Det lignede noget, som jeg troede var rester efter

anden verdenskrig, hvor Tyskerne sprængte alle broer, da Amerikanerne angreb fra Ravenna mod Venedig. Det var godt nok hegnet ind med et gammelt rustent hegn. Nå, byen var ikke noget at råbe hurra for. Der var "soveby" huse på begge sider af kanalen og ellers masser af turist faciliteter, som der ikke var gang i. Jeg synes det var lidt "kitsch", at den ene adgang til betalingsstranden hed Palm Beach, der var ikke en eneste palme, kun plantet parasoller på stranden. Vi var lige forbi turistinformationen, for at se om de havde noget om Flamingoerne og Po-deltaet, men her sad kun en italiensk talende ældre mand, som passede kontoret til personalet kom på arbejde. Vi fandt ikke noget, vi kunne bruge og gik tilbage til campingpladsen, hvor vi i 26 °C kunne nyde det under markisen. Da vi havde fået frokost gik vi op til pool området, hvor vi fik en øl / et glas vin, mens vi surfede, ikke i poolen, men på internettet. Det der med swimmingpool er ikke mig, jeg kan ikke begge ting samtidig. Tilbage ved campingvognen nød vi det i solen / skyggen, indtil Karin fandt toasteren frem og lavede os lidt let til aftensmaden. Bagefter vaskede Karin op, mens jeg skrev det, I kan se lige nu. Aftenen brugte vi til hygge ved campingvognen, kun afbrudt af en tur til pool området, for at få lagt de sidste ting ud på nettet. Kan I have en god aften.

Betalingsstrand

fredag, den 27. maj 2016:

Så er det 2 uger siden vi kørte hjemmefra, og vi har nået en masse, og nydt det gode vejr. Dagen havde vi besluttet skulle være sådan en "mellemdag", hvor vi skulle slappe af, og så tage ud at se, om vi kunne finde nogen Flamingoer, og nogen Pelikaner. Jeg var vågen kl. 08.00, men Karin boblede videre til næsten 09.00, så jeg lå helt stille, og tænkte på, hvad vi har oplevet på de første 14 dage. Vi stod op til endnu en dag, hvor solen skinnede fra en skyfri himmel, og temperaturen i skyggen var allerede oppe på 19 °C. Efter morgenmaden gik vi en tur, for at se, hvad der lå på nordsiden af campingpladsen. Temperaturen var efterhånden listet op på 24 °C i skyggen, da vi kl. 10.55 satte os i bilen, for at køre en tur ud over Po deltaet. Der måtte vi da kunne se nogen Flamingoer. Vi kørte rundt om de store søer og videre ind igennem det flade landskab, og på et tidspunkt var vi blevet trætte af at se på flade marker, hvor folk arbejdede med at plukke frugt, eller samle grønsager, så vi drejede tilbage med kurs mod Ravenna, for lige syd for Ravenna havde vi set en masse Flamingoer som fiskede. Hov hvad var det, lige over os fløj en Pelikan, men vi nåede ikke at få fotoapparatet op inden den var væk. Vi fortsatte forbi Ravenna og kom frem til det sted, hvor vi havde set de mange

Po deltaets flade landskab

Flamingoer, gå at græsse, havde jeg nær sagt. Der var også mange Flamingoer i vandet, men de

var for langt væk til at få gode billeder med dem. Vi mente dog at have set et sted hvor der var et udsigtstårn. Det mente vi lå længere mod syd, så vi satte kurs mod Rimini for at give det en chance, men uden held. Så besluttede vi os i stedet at besøge "lilleputstaten" San Marino, som nu var bare 24 km væk, og det fortrød vi absolut ikke. Det var en fantastisk oplevelse, at køre op ad de stejle veje ind i San Marino og se det rige, toldfrie område med flotte huse, og en fantastisk udsigt ud over landskabet. Vi kunne se Rimini og Lidoen som en streg med det Azurblå Adriaterhav. Desværre var det lidt diset, så det var svært at få nogle gode foto. Vi havde en fantastisk oplevelse, selv om vi ikke fik set den gamle bydel. På vej tilbage fik vi tanket, med betjening til € 1,17 hvor det er normalt med € 1,57. Da vi var blevet trætte af "den bumpede" vej mod Ravenna besluttede vi os at tage betalingsmotorvejen og nød den fine glatte asfalt. Kl. 16.30 kunne vi køre ind på campingpladsen, og da vi åbnede campingvognen, blev vi mødt af 32 °C selv om loftsventilatorerne var åbne. Vi gik en tur over til baren ved poolen, hvor vi fik en Peroni og et glas hvidvin, og kunne få tjekket mail. Da vi var tilbage, begyndte vi så småt at lave aftensmad, hvor kød, pølser, løg, tomater, kartofler og selvfølgelig hvidløg blev brasert sammen på Cadac grillen. Maden blev nydt med et glas rødvin til, og da opvasken var klar, trak vi indenfor, hvor jeg fik skrevet lidt og Karin læste. Bagefter var vi et smut omkring poolen, for at komme på nettet og få uploadet dagens oplevelser. Så er det tid til afslapning inden sengetid.

Udsigt mod det gamle San Marino

Lørdag, den 28. maj 2016:

Så er det weekend, og så skal det ikke være, som det plejer. Selvom vi vel har haft den varmeste nat på turen, og havde haft lidt besvær med at sove, så stod vi alligevel op kl. 08.00. Vi skal jo nyde når det er weekend. ☺ Solen skinnede fra en skyfri himmel, og det var allerede 20 °C, det

Nej Karins Pizza er ikke større

samme som den var, da vi gik i seng kl. 23.00. Efter at have hentet brød til morgenmad, nød vi morgenkaffen under markisen, hvor vi brugte formiddagen til at slappe af, mens temperaturen steg til 25 °C kl. 10.30. Heldigvis begyndte det at lufte lidt. Så temperaturen holdt sig til det samme, da vi fik frokost, Antipasti, i skyggen under markisen. Efter frokosten besluttede vi os for at gå en tur ind i Casal Borsetti og tage fodgængerbroen for at se, hvad der var på den anden side af kanalen. Da vi kom ned til broen, var den åben, så vi ventede lidt, mens den blev lukket, og kunne gå over den flotte træbro. Det var nu ingen oplevelse at komme over på den anden side, kun triste beboelseshuse, og barer langs stranden, hvor der godt nok var "Leben" af folk, som spillede strandtennis eller lå og soledede sig i parasolskoven på stranden. Vi gik en runde i bydelen, for at se om der var noget interessant, men det eneste var de blomster, som var i flor alle steder. Vi tog den tilbage over broen, og Chico gik foran og trak i snoren. Han ville hjem og kendte vejen. Vel hjemme ved campingvognen fik vi en forfriskning, og slappede af i skyggen. Senere var det tid for vores lille udflugt til pool området med iPad og PC, så vi kunne komme i kontakt med omverdenen. Efter mere afslapning og et brusebad, var vi klar til aftensmad på campingpladsens restaurant, inden sidste nat før vi drager videre.

Søndag, den 29. maj 2016:

Efter endnu en varm nat med 20 °C stod vi op kl. 08.00, hvor vi spiste morgenmad, inden vi gik op for at afregne € 61,60. Tilbage fik vi gjort klar til turen mod Venedig. Markisen havde vi taget ned i aftes, så vi undgik duggen. Der var en del skyer på himlen, og luften virkede lidt trykkende, som om der skulle komme regn, hvad vejrudsigten også havde truet med. Da vi var færdige med at pakke og koble campingvognen på bilen, måtte vi vente 5 minutter på, at der kom en og kobledede strømmen fra. Kl. 09.45 trillede vi ud fra campingpladsen i 22 °C, og med skyer hvor solen tittede frem indimellem. Ude ved den "bumpede" vej fra Ravenna til Venedig, satte vi kursen mod nord mod Camaccio, hvor vi så et par Traner ved Po deltaet. Vi fortsatte over Po sletten, der var flad så langt øjet rakte, og det var faktisk langt, selv om der var mange træer på sletten, for de var alle opstammede i 3 - 4 meters højde, og så

Opstammede træer med hø-slet under

dyrkede man hø nedenunder. Ved Chióggia kørte vi ad broer over den sydlige ende af Laguna Véneta, som var så lavvandet, at det mange steder var havbunden vi kunne se. Måske var der ebbe. Det var kun Karin som kunne få noget ud af udsigten, for jeg havde nok at gøre med "de skøre Italienerne", som troede at vejen var en Formel 1 bane. Der var mange farlige situationer, hvor de ræsede forbi både os og andre, selv om der kom trafik imod. De modkørende blinkede, og måtte flere gange trække helt ud over kantstriben for ikke at blive påkørt. En enkelt gang fik jeg hjertet helt op i halsen, for en overhalende bil kom kun lige ind foran os. Det føltes næsten som om, at der kun var lakken imellem os og ham, og at der også kun var lakken mellem ham og den modkørende. Jeg ærgerr mig lidt over, at jeg ikke havde actioncameraet sat i bilen, for det er svært at tro på. Nå vi kom hele til Mestre, som byen der ligger på landsiden af Venedig hedder. Efter en lille smutter fandt vi campingpladsen Rialto, hvor vi, kl. 12.00, fik anvist en plads nede i bagerste ende af campingpladsen. Det var meget små pladser, så der var ikke plads til både campingvogn, bil og markise. Efter vi var kommet på plads, fik vi lidt Antipasti til frokost. Det var stadig overskyet, og kl. 13.30 begyndte det at regne en halv times tid, mens jeg skrev lidt og Karin læste. Resten af dagen gik med afslapning og at udforske campingpladsen og nærområdet. I morgen håber vi på godt vejr, så vi kan tage bussen ind til Venedig.

Camping Rialto

mandag, den 30. maj 2016:

Chico var åbenbart den, der var mest spændt på at skulle til Venedig, for han vækkede os kl. 07.15, og syntes åbenbart at det var på tide, at vi stod op. Efter morgenmaden fik vi pakket rygsækken med fotoapparater, vand til Chico og lidt litteratur. Oppe i receptionen købte vi 2 returbilletter, for til sammen € 6,-, og gik tværs over vejen til busstoppestedet, hvor vi steg på bussen kl. 09.48. Vejret viste sig fra sin bedste side, med skyer med pæne huller i. Lige et vejr til en byvandring. Efter godt 15 minutter i en overfyldt bus, kunne vi stå af på busstationen, på Piazzale Roma. Vi valgte at gå over broen mod Cannaregio, og forbi banegården, hvor folk slæbte med kufferterne efter sig, eller overlod det til dragere, som havde store vogne, som var indrettet til at komme op og ned over trapperne på de mange broer. Vi fortsatte ad gaderne langs Canal Grande med kurs mod Rialto broen. Vi havde mange fine oplevelser undervejs, og jo nærmere vi kom Rialto broen, jo tættere blev menneskemyl-deret. Vi er af sted i maj, og tænkte på, hvordan myl-deret så

I Venedig

ville være i juli og august. Desværre var Rialtobroen under restaurering, så den var pakket ind, så vi ikke kunne få et godt billede af den, og vi kunne heller ikke tage billeder oppe fra den ud over Canal Grande. Vi var over den et par gange, inden vi fortsatte gennem de små gader, og over mange mindre broer med kurs mod Piazza San Marco. Undervejs kunne vi nyde gondolerne, som sejlede med turister. På nogle af dem var der et par mand med som spillede og sang. På Piazza San Marco var der mange mennesker, og da det var ved at være frokosttid, sad der mange på restauranterne, hvor der på flere af dem sad små orkestre på 5 - 6 mand og spillede klassisk musik. Vi holdt et hvil, hvor vi nød udsigten til de mange flotte bygninger, bl.a. Markuskirken og Dogepaladset. Vi fortsatte turen langs kajen mod Castello, og kunne se myl-deret af både af alle størrelser, som sejlede ud og ind mellem hinanden. Gondoler, fragtpramme, politi, ambulancer, brandbåde, speedbåde, vandbusser, taxi og bilfærger. På vej langs kajen krydsede vi flere broer, og ved den første kunne vi se "Sukkenes bro" fra Dogepaladset og til fængslet. Ude ved Rio dell'Arse- nale drejede vi over mod den anden side af Ve-

Canal Grande

Sukkenes Bro

nedig og kom til Arsenale, som er militært – marineområde. Her var ingen adgang ind i området, så vi fortsatte gennem gaderne, som indimellem var meget smalle, nogen steder kun 1 m brede. På turen passerede vi flere kirker og mindre broer, inden vi var ovre ved kajen, hvor skibene til Murano, Burano osv. sejlede fra, og vi kunne se over til Isola di San Michele, hvor afdøde Venezianeres urner står på kirkegården. (Hele øen er kirkegård) Vi fortsatte vores slentretur ind mod midten af Venedig, og kom endnu en gang forbi Rialtobroen, mens vi gik langs Canal Grande. På et tidspunkt var vi blevet lidt sultne, så vi købte

et par Panini, som vi spiste, med fødderne hængende ud over kajkanten, ud mod de mange gondoler, der enten ventede på kunder, eller holdt pause. Samtidig kunne vi nyde trafikken af gondoler, og andre både der sejlede i begge retninger på Canal Grande. Efter hvilet fortsatte vi i retning mod Ponte dell'Academia, gennem labyrinten af små gader og smøger. Vi gik over den 7 m høje bro, og besluttede os for, at vi efterhånden var godt brugte, og skulle til at tænke på, at finde mod Piazzale Roma. Ad mindre gader og små broer kom vi frem til en lille bar, Ai Artisti, som lå på pladsen foran museet, der udstiller hvad Leonardis tegninger kunne have givet af opfindelser. Her satte vi os og nød et stort glas fadøl, mens Chico fik en skål koldt vand. Nu var vi klar, til at gå over flere små broer, langs en lille kanal, med mange små restauranter, og snart var vi fremme ved Busstationen, hvor vi fandt busstoppet for line 5. Efter et par minutter kørte bussen ind. Heldigvis en ledbus, for der var mange mennesker, som skulle med bussen, der kørte kl. 15.40. Som det plejer var Karin god til at kapre pladser til os begge, og kl. 16.00 var vi tilbage ved campingvognen, hvor vi nød et koldt glas Rose ude i solen oven på en dejlig dag i Venedig, med mange oplevelser. Vores energi var godt brugt, så det blev kun til afslapning resten af dagen.

Riva Degli Schiavoni

Politi

Ambulance

Brandvæsen

Akut-båd

tirsdag, den 31. maj 2016:

Efter en god nats søvn stod vi op kl. 08.40. Chico syntes vist at det var for tidligt, for han vidste ikke rigtig, om han gad stå op. Efter morgenmaden gik vi op til Wi-Fi punktet ved receptionen, og fik sendt et par mail, set på Facebook. Tilbage ved campingvognen blev der slappet af i det skiftende vejr, snart sol, snart overskyet. Vi fik læst lidt, Karin fik vasket noget tøj, og jeg skrevet lidt. Chico sov det meste af dagen, så han er nok tidlig klar i morgen. Hen ad eftermiddagen afbrød vi afslapningen og gik en tur i Lidl, så vi kunne få købt nogle fornødenheder til vores videre tur. Ikke mere for i dag, nu skal der slappes af. ☺

onsdag, den 1. juni 2016:

Da vi var i Lidl i går, talte vi med en dansker, som fortalte, at det skulle blive regn og dårligt vejr onsdag og torsdag, både ved Venedig og ved Gardasøen. Da vi vågnede her til morgen kl. 08.25

På vej mod Lazise

viste himlen sig fra sin pæneste side, få skyer og flot solskin. Efter vi havde spist morgenmad, gik vi op til receptionen, hvor vi betalte € 57,60 for de 3 overnatninger. Prisen var den højeste ind til nu, og campingpladsen slet ikke i samme kvalitet som de andre. Mon ikke det skyldes, at placeringen ved Venedig gør at de har lettere ved at få mange gæster. Nå, vi var godt tilfreds med opholdet, selv om min PC ikke kunne komme på nettet. Kl. 10.30 havde vi gjort campingvognen klar og koblet på bilen så vi kunne køre ud af campingpladsen, hvor GPS'en ville have os til højre, hvilket også var lettere med den megen trafik på Via Orlando. Så fint, så godt, for kort tid efter ville den have os til

at lave en U-vending. Vi kørte et par kilometer, inden vi fandt et par veje, vi kunne køre rundt på, så vi kom i den rigtige retning, ude på Via Orlando. Nu gik det ad store veje igennem Mestre, hvor vejene var et virvar, så Karin måtte følge med, så vi ikke kørte forkert. Snart kom vi frem til betalingsmotorvejen mod Verona, og kunne i 23 °C og flot solskin, trække en billet i betalingsanlægget. På motorvejen kørte vi først gennem et fladt landskab og efterhånden blev landskabet mere kuperet. Vi kørte igennem Veneto vinområdet, hvor der stod vinstokke på begge sider af motorvejen og så langt øjet rakte op ad bakkeskråningerne. Snart kørte vi forbi et skilt mod Valpolicella vindistriktet. Efterhånden passerede vi, med Verona mod syd, og senere kom vi frem til afkørslen ved Peschiera del Garda, hvor vi betalte € 13,60. Her satte vi kursen mod Lazise, og kunne ad mindre veje og mange rundkørsler komme frem til campingpladsen Fossalta, hvor vi tjekkede ind kl. 13.00 og stadig 23 °C. Vi fik en noget kuperet plads i tredje række fra søen, men vi fik os placeret, selv om det var svært at få vognen helt i niveau. Nå pyt, vi skal være her 2 overnatninger inden det går videre mod nye mål på fredag. Ved 16 tiden fik vi lyst til at gå en tur på en sti langs vandkanten, og stien førte os til Lazise, hvor vi gik ind gennem porten i bymuren. Inden for bymuren mødte os en flot gammel by, med en anløbsbro for de rutebåde, som sejler på Gardasøen. Vi satte os i solen ved "Al Porto", hvor Karin fik en Aperolspritz og jeg en stor øl. Vi nød vores forfriskninger i solen på første parket ud mod søen. Desværre var der meget dis, så vi kunne kun se konturerne på den anden side af søen, men solen skinnede ned mod os fra en skyfri himmel. Efter forfriskningen gik vi lidt rundt i byen, og fandt stien tilbage til campingpladsen, hvor vi kl. 18.15 kunne slappe af i campingvognen, inden det var tid til aftensmad med et glas rødvin og senere afslapning til sengetid. I morgen skal vi udforske nærområdet lidt mere og køre en tur med bil rundt om Lago di Garda. (Modsat vej som vi plejer. ☺)

Lazise

torsdag, den 2. juni 2016:

Efter en aften hvor der kom en tordenbyge på en lille times tid, havde det givet en dejlig frisk luft, så vi kunne sove lige til kl. 08.30. Der var 16 °C udenfor og 19 °C i campingvognen, så det havde givet en dejlig afslappende søvn. Selvom det var skyet da vi stod op, var der kommet hul i skyerne, så solen kunne komme frem, da vi kl. 10.30 kørte ud på vores tur rundt om Gardasøen.

Kører igennem Peschiera del Garda

Det var første gang vi prøvede at køre "mod uret" rundt om Gardasøen. De andre gange har det altid været modsat rundt. På turen slog det os hvorfor, da det ikke var let for Karin at tage nogle billeder undervejs, idet søen jo lå på "min side". Der var dog diset ude over søen, så det var svært at se den anden side, så vi vil huske at køre den anden vej, næste gang vi er ved Gardasøen. Vi havde alligevel mange skønne udsigter, og nød turen. Turen op langs østsiden af Gardasøen, foregik i langsom fart, og hver gang vi kom til en af byerne, var det i sneglefart, da mange skulle dreje af eller kom ind på vejen i rundkørslerne. Da vi kom over på den anden side, var der ikke så meget trafik, men til gengæld kunne de mange smalle og kurverige tunneller, sørge for at holde farten nede. I Toscolano så vi, hvor vi har været med campingvogn for en del år siden, og glemmer aldrig mødet med en lastbil i en af de smalle tunneller, som er sprængt ud i klippen. "Vi måtte dengang køre forbi lastbilen i sneglefart, mens Karin holdt øje med, at vi ikke rørte nogen af udspringene fra tunnellens sider med campingvogne". Da vi kom ud på det nederste stykke af vestsiden, satte vi GPS'en til at finde korteste vej til campingpladsen, og efter at være blevet næsten rundtossede af de mange rundkørsler på sydsiden, kørte vi igennem Peschiera, hvor vi tidligere har været nogle gange på Campingpladsen "Bella Italia". Vi var inde på en tank for at tanke diesel, men de tog ikke MasterCard i automaten, så vi fortsatte igennem midtbyen af Peschiera, og videre mod Lazise. På vej ud af Peschiera kørte vi ind i samme supermarked, Familia, som vi havde været i sammen med Marilena og Kasper, sidst vi var ved Gardasøen. Kl. 14.50 kunne vi køre ind på campingpladsen efter en flot tur på 138 km, og lade bilen slappe af foran campingvognen. Vi andre var blevet lidt tørstige og satte os ude foran campingvognen, med et glas skummende øl. Ved 16 tiden gik vi en tur på stien langs søen, bare i modsat retning af i går, men der var ikke samme udsigt over søen, så vi vendte tilbage til campingvognen, hvor vi slappede af indtil sengetid, dog afbrudt af aftens-

Stranden ved Fossalta

maden, som bestod af Pizza, som vi havde købt i Familia, og som vi varmede i vores ovn. I morgen går det så videre med kurs mod Østrig.

fredag, den 3. juni 2016:

I dag er det så 3 uger siden, vi tog hjemmefra, og vi skal køre ud af Italien igen. Kl. 08.00 stod vi op til 17 °C, og overskyet, og efter morgenmad fik vi spændt campingvognen efter bil og kørte op til receptionen, hvor vi betalte € 36 for de 2 overnatninger, på den dejlige campingplads "Fossalta". Solen skinnede og temperaturen var steget til 20 °C, da vi kl. 09.25 kørte ud fra campingpladsen med kurs mod Lazise, hvor vi fik tanket, så vi kunne nå frem til vores bestemmelsessted.

Brennermotorvejen

Vi kørte ud til Brenner motorvejen, hvor vi trak en billet i betalingsanlægget, inden vi kunne trille op ad motorvejen med 80 km/t, som vi havde sat autopiloten til. Vi havde dog en lastbil liggende "lige i røven" i over 50 km, og han var utilfreds, så han kørte helt op bag os og blinkede med lysene. Det gjorde han flere gange, og de sidste gange dyttede han også. Vi holdt vores lovlige hastighed, og han holdt sig på lovens side ved at blive bag os. Hvorfor skulle vi bryde loven og sætte hastigheden op, han kunne jo bare bryde loven og overhale, ligesom andre gjorde det. Nå skidt, ved Bolzano drejede vi af, og da det gik lidt op ad, så kunne han ikke følge med, og komme til at køre forbi os, da vi tog farten af, og han fortsatte på motorvejen. Vi betalte € 12,20 for at køre på motorvejen, og satte nu kursen mod Merano på en betalingsfri motorvej. Vi kørte mellem marker med vinranker, frugttræer og kunne se hylden blomstre i nogle af hegnene. Ved Merano ophørte motorvejen, og vi skulle fortsætte på smalle veje op mod Reschenpass. Først skulle vi dog igennem en masse små byer, hvor der et par steder var lavet omfartsveje, tunneller uden om byen. Efter en del hårnålesving kom vi op på et plateau, hvor vi kørte forbi Haitersee, hvor byen lå idyllisk ved søen. Lidt senere kom vi til den opdæmmede sø, Reschensee, hvor det gamle kirketårn står ude i søen. Da vi kørte ud af Reschen kørte vi igennem Reschenpass, og forbi de gamle grænsebygninger, som var ubemandede. Altså ingen grænsekontrol for at komme fra Italien ind i Østrig. Nu gik det ned ad, igennem flere tunneller og gallerier. Kl. 14.00 ankom vi til camping Prutz, hvor receptionen var lukket, men vi kunne bare finde en plads og så komme i receptionen efter kl. 16.30. Vi fandt en udmærket plads, hvor vi har udsigt til sneklædte bjerge og til floden Inn, som løber 25 m fra os. Efter vi havde fået det hele på plads, kom der en regnbyge, imens vi fik den obligatoriske rejsegilde øl. Nu vil vi slappe af resten af dagen, og spise en Schnitzel i den lille restaurant, som er på campingpladsen.

Reschenpass

lørdag, den 4. juni 2016:

Så er det blevet weekend igen, så vi sov lidt længere end de andre dage. Vi stod først op kl. 08.45, hvor temperaturen var 14 °C i skyggen, for solen skinnede igennem skyerne, men nåede ikke helt ned til os i dalen. Efter vi havde spist morgenmad gik vi kl. 10.00 en tur over på den anden side af floden Inn, hvor selve byen Prutz ligger. Vi gik en tur gennem midtbyen, inden vi gik tilbage til campingpladsen, for det vi havde glædet os mest til lå foran os, nemlig en køretur

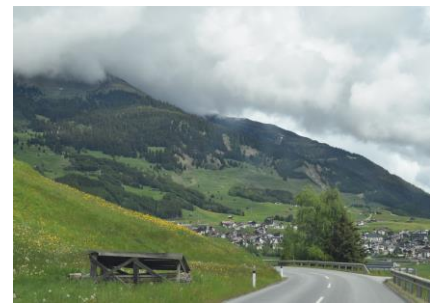

På vej mod Serfaus, Fiss, Ladis

til skiområdet Serfaus, Fiss, Ladis og bagefter til Samnaun, som vi kun kender fra vores skiture til Ischgl. (Du kan se mere på: Petrat.dk) Solen var efterhånden kommet rigtigt frem, så temperaturen var 18 °C, da vi kl. 10.45 kørte mod Ried, hvor vi skulle dreje af for at komme til skiområdet. Vi havde sat GPS'en til at lede os til Serfaus, som er den sydligste af de 3 byer. På vej dertil kommer man gennem Fiss. Da vi kørte fra i Ried, kom vi ud på en smallere stejl vej, som slyngede sig med hårnålesving op ad bjergsiden. Indimellem kunne vi gennem træerne se det ene flotte udsyn efter det andet. Oppe ved Fiss, blev vi ledt udenom selve landsbyen, som lå hyggeligt på en sydøst vendt skråning, og med skiterrænet oppe bag byen. Umiddelbart så det ud til at byen havde mange Gasthöfe. Vi fortsatte 3 km, til vi kom til Serfaus, hvor der var et kontrolhus og en bom før byen, som stod åben. Måske er der lukket så de undgår bilerne inde i selve Serfaus. Vi fortsatte igennem og kom ind i en hyggelig by, som vi blev enige om, nok var "finere" end de 2 andre byer. Det så ud til, at det var her de

flotte hoteller var i overtal. Vi kørte rundt i de smalle gader, som nok vrimler med skientusiaster om vinteren, og kørte samme vej tilbage mod Fiss. Der er kun den ene vej mellem de 2 byer. Vi blev enige om, at det nok var Fiss, som tiltalte os mest, og at vi ville prøve, om vi ikke kunne få en skitur til vinter til området og bo i Fiss. Vi satte nu kursen mod Ladis, som ligger et godt stykke fra de andre. Vi kørte ad en smal og kurverig vej og kom frem til en by, som ligger rigtig flot, men blev enige om, at det var lidt for langt fra selve skiområdet. Der går dog en lang tilbringer lift til Fiss. Undervejs holdt vi for at tage nogle

Fiss

billeder, og kunne høre kobjælderne fra en flok køer, som gik ude på marken. Nu gik det igen nedad mod Ried ad en stejl, smal vej med mange serpentinesving og flotte udsigter. Nede ved den store vej, satte vi GPS'en til at finde til Samnaun, som kun lå 30 km væk. Samnaun har vi kun besøgt om vinteren, så vi ville gerne se hvordan den så ud uden sne. Også her kørte vi ad en smal, stejl (13 %) kurverig vej med masser af hårnålesving. På vej op mod Samnaun fik vi nogle stænk af regn på ruden, og da vi parkerede udenfor byen, var der også vand i luften. Ikke noget

Ved Hermelindes i Samnaun

særligt, men vi tog paraplyen med som sikkerhed. Vi gik op til Hermelindes, hvor vi plejer at holde pause om vinteren. Vi fik den samme plads foran butikken, og nød som vi plejer en kop varm chokolade mit Zahne (vi manglede dog rommen). Temperaturen var højere end den plejer at være, når vi har siddet der, men dog kun 13 °C. På skift var vi inde i den toldfrie butik for at se, om der var noget der kunne friste. Det regnede imens vi nød vores chokolade under markisen, og da vi havde betalt kunne vi gå ned til bilen, mens der kom nogle enkelte stænk. Fremme ved Shell tanken fik vi tanket diesel til € 0,856 pr. liter. Det billigste på turen og anden gang i et toldfrit område. Vi kørte samme vej tilbage, da der kun er 2 veje ind til Samnaun, og vi ville ikke køre en stor omvej. Vi kunne nu nyde de flotte udsigter, mens vi kørte ned mod vejen fra Reschenpass mod Landeck og sætte kursen tilbage til "Aktiv Camping" i Prutz. På vej tilbage fik vi handlet lidt i et supermarked der hedder "MPPreis", og det var en sjov oplevelse, for nogle af priserne var 1+1, altså 2 varer til et styks pris, andre var billigere pr. styk hvis man købte 2, men de fleste var som andre steder til den skiltede pris – Vi skulle i hvert fald se os for på prisskiltene. Da vi kom tilbage stod resten af dagen i afslapningens tegn.

Grænsen mod Samnaun

Liftene i Samnaun

Hermelindes

søndag, den 5. juni 2016 (Grundlovsdag):

Det er jo fars dag i dag, og det får mig til at tænke på, at man jo siger: "Fars er bedst når mor har rørt den", men vi fik hverken frikadeller eller det andet. ☺ Vi skal jo være klar til at fortsætte vores tur, så kl. 07.30 stod vi op i 12 °C, og fik gjort klar til afrejse. Det havde regnet det meste af natten, men nu var det tørvejr. Efter morgenmaden betalte vi € 40 for det 2 overnatninger på campingpladsen, som vi synes er rigtig skøn, og som vi gerne kommer tilbage til. I receptionen fik vi bekræftet, at Fernpass er Vignetten Freij, vi skulle bare holde os fra tunnelen fra Reschenpass på vejen ind til Landeck og motorvejen. Der kom regndråber på ruden, indtil vi kom til Landeck, og igen på en strækning efter vi var kørt over Fernpass. Der var stadig 12 °C, da vi kl. 10.00 kørte over Fernpass, og påbegyndte nedfar-

Aktiv Camping Prutz

ten på nordsiden af bjerget. Vi drejede ikke af ved den første vej mod Leermoos, men kørte igen den 3,4 km lange tunnel, for så at dreje skarpt til højre og køre ind i Leermoos. GPS'en sagde det var hurtigst, men næste gang tror jeg nu jeg tager første afkørsel, for det er samme vej vi skal køre fra Leermoos mod Garmish. Vi havde fint tørvejr, da vi kørte igennem Garmish-Parten-

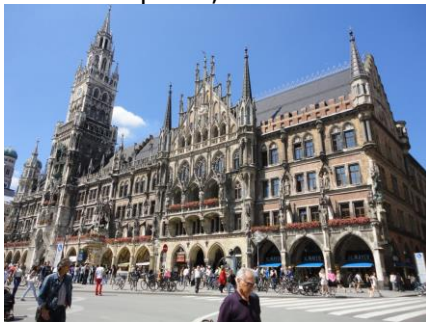
kirchen, men da der var lavtliggende skyer over bjergene, gjorde vi ingen ophold, men fortsatte mod München, hvor vi ankom til campingpladsen Thalkirchen, kl. 12.05. Vi fik os tilmeldt, og skulle bare finde en plads. Vi kørte ned langs Isar flodarmen og fandt en plads, der var lang nok til at campingvognen kunne stå med forenden ned mod floden. Pladserne er ikke særlig brede, så vi kunne kun lige have plads til bilen ved siden af os. Efter vi havde stillet op, fik vi den obligatoriske rejsegilde øl. Vejret blev bedre om eftermiddagen, og solen kom igennem skydækket, så vi besluttede os for at gå en tur i parken, som ligger langs floden og flodarmene på østsiden af campingpladsen. Her ligger i øvrigt også en golfbane. Da vi kom tilbage efter gåturen, satte vi os udenfor, hvor vi fik en "skraber" på en times tid i det dejlige solskin. Temperaturen var 17 °C, da vi ved 17 tiden trak indenfor, da skyerne begyndte at trække sammen, men heldigvis uden regn. Her på campingpladsen er der ingen Wi-Fi, så vi fik heldigvis hentet os en ny bog inden vi tog fra Prutz, og den vil vi hygge os med efter aftensmaden.

På vej mod Garmish-Partenkirchen

mandag, den 6. juni 2016:

Det havde regnet lidt i aftes, og her i nat kunne vi høre dråber, der faldt fra de store træer, som står i kanten af Isar "Flussarm" og vores plads, og landede på taget af campingvognen. Vi sov rigtig godt og vågnede først kl. 08.45, efter vi havde været vågen et par gange, og bare ville "gasse" os, men så faldt i søvn. Da vi kom op, stod solen ned til os mellem skyerne, og i løbet af dagen, blev vejret bare bedre og bedre, så vi påstod, at vi havde bragt det med fra Italien. Da vi havde hygget os med morgenmaden, gik vi en tur hen til det lokale "Netto Marked", ikke at forveksle med Netto. Vi gik over den lille bro over flodarmen og fulgte floden næsten en kilometer hen til en plads, hvor "Netto Markedet" lå på den anden side, ved siden af en rulletrappe ned til

Rådhuset i München

U-Bahnen, som vi regnede med at tage ind til München om eftermiddagen. Vi gik samme vej tilbage og efter en dejlig gåtur mellem træerne langs flodarmen delte vi 2 øl, da vi kom tilbage til campingvognen. (I øvrigt de 2 sidste danske, næsten overgemte øl) Mens vi sad og nød øllen, blev vi enige om, at vejret blev bedre og bedre, solen fik større og større spillerum på himlen, så vi kunne da gå ind til München centrum, en gåtur langs Isar på ca. 6 km. Kl. 12.30 var vi klar og havde paraplyer med i tasken, selv om solen nu stod ned fra en næsten skyfri himmel. Vi nød turen langs Isar, hvor vi mødte mange vandrere og motionister, som nød at løbe mellem træerne, som gav lindrende skygge på turen. Vi havde taget Chicos "Bærebag" med, så vi kunne bære ham hvis han blev træt, men turen klarede han uden problemer. Efter 1½ time gik vi ind i München centrum, igennem Isartor, som kan dateres tilbage til år 1337. Vi gik en tur gennem Viktualienmarkt, og så de mange lækkerier, som blev tilbudt fra de faste stande, og ved en af de opstillede stande, købte vi et nyt råkøstjern. Af mærket, Börner. Vi har en gammel derhjemme, som vi er fantastisk glade for, men nogle af tingene er lidt i stykker, og den skal bruges med forsigtighed, for ikke at skære en luns af en finger. Vi fandt ud af at vore gamle var en model 1982, så det var vel på tide at skifte den ud. Manden i boden lovede, at han ville sælge os en ny om 20 år, hvis vi kom forbi. Vi skulle jo nok regne med, at den nye også holdt i ca. 20 år. Vi fortsatte nu op til Marienplatz, med det gamle og det nye rådhus. Det er i øvrigt her U-Bahnen fra Thalkirchen kommer, så her kunne vi stige på hjem. Vi gik en tur op og ned ad strøget, og syntes vi var lidt "Brødflove", så det var vist tid til at finde ned til Hofbräuhaus for at slukke tørsten, og nyde den "Schweinshaxe", som vi kom til München for at få. Vi fandt let frem til Hofbräuhaus, og lod Chico lægge sig ind i "Bærebagen", inden vi gik ind for at finde et bord. Jeg tror Chico nød afslapningen, mens vi nød stemningen, og musikken som blev spillet fra den lille scene, mens Karin og jeg, hver nød en Mass Hofbräu Dunkel og en "Schweinshaxe, mit hausgemachter Natur Soße und Kartoffelknödel". Tjeneren spurgte 2 gange om det var 2 Mass Dunkel. Jeg ved ikke, hvad han mente, mon ikke han troede jeg kunne lide Dunkel?? Da vi havde spist, gik vi omkring "det lille hus" for at blive lettet, inden vi tog hjem. Vi blev hurtigt enige om, at vi vist havde bedre af gåturen i det flotte vejr, hvor solen skinnede fra en skyfri himmel. Hvis vi gik samme vej igennem skoven langs Isar, så havde vi overvejende skygge. Chico syntes vi også det var en god ide at gå hjem, for halen stod højt løftet på hele tu-

Schweinshaxe und ein Maas Dunkel

ren hjemad. Vi kunne mærke, at vi var tanket op med frisk energi, så gåturen hjemad tog kun 5 kvarter, og da vi nåede den lille bro ved campingpladsen kunne vi se, at der var mange unge mennesker, som nu stod på surfbrædt på "stryget" under broen. Chico syntes dog at vi hellere skulle gå hjem end stå og kigge, så han trak af sted med os, og kl. 18.15 kunne vi, med 21 °C i skyggen, og 26,5 °C i campingvognen sætte os ud i solen og nyde et par store glas vand og efterfølgende et enkelt glas rødvin. Vi havde haft solen skinnende fra en skyfri himmel næsten hele dagen. Vi nød et glas rødvin mere i solen, inden de høje træer begyndte at skygge for solen, og vi trak ind i campingvognen for at hygge os til sengetid. Vi har haft en utrolig dejlig dag, med overraskende meget sol – Det havde vi ikke forventet efter alle de skyer, der var på himlen, da vi gik i seng i går. Nu er vi spændte på hvordan vejret bliver til vores videre tur i morgen med kurs mod Berlin. ☺

Der surfes på Isar

Solen nydes ved Isar

Polizei

tirsdag, den 7. juni 2016:

Vi stod op kl. 07.15 i 17 °C, og spiste Yoghurt til morgenmad. Vi havde besluttet os for, at komme tidligt af sted, da vi skulle køre helt til Berlin, en tur på over 500 km. Kl. 08.10 var vi klar og kunne forlade campingpladsen, efter at have talt med den ældre mand i receptionen. (77 år og har været der siden 1982 – Det fik vi en snak om i forgårs) GPS'en ledte os nu ind mod München, men da der var myldretid, valgte vi ikke at køre gennem byen, men tog den noget længere vej ud til Autobahnkreuz München Syd, hvor vi satte kursen mod nord. Temperaturen var steget til 20 °C, da vi kl. 09.10 kørte forbi Allianz Arena, og ind på A9 mod Berlin. Det gled fint derud af, selv om der var et par vejarbejder. Vi hørte på Radio Antenne Bayern, at der i sydgående retning var en kø på 14 km nord for Ingolstadt, og at de skulle regne med over 90 minutters forsinkelse. Da vi kom frem

Humlemark

til køen, kunne vi se "staklerne" der holdt så langt øjet rakte, og det blev ved. Kl. 13.00 var vi nået frem til "Innere Deutsche Grenze", hvor vi fik tanket og holdt en kort frokostpause i 25 °C, inden vi fortsatte ind i Thüringen. Vi kom igennem flere vejarbejder, men uden forsinkelse af betydning, så kl. 16.45 var vi fremme ved campingpladsen "am Mahlower See" og kunne tjekke ind for 2 overnatninger. Temperaturen var 27 °C, da vi havde stillet campingvognen op og kunne nyde en "rejsegilde øl" i skyggen foran campingvognen. Senere gik vi over til badesøen på den anden side af gaden, hvor der er en restaurant, og her fik vi et par Schnitzler med tilbehør som aftensmad. Og selvfølgelig en fadøl til. Tilbage ved campingvognen slappede vi af og kiggede lidt på U- og S-Bahn nettet, så vi er lidt forberedt morgendagens udflugt.

14 km Stau

onsdag, den 8. juni 2016:

Berliner Dom

Vi stod op kl. 08.15, og det var allerede 19 °C, og solen skinnede fra en skyfri himmel. Vi nød morgenmaden ude under markisen, og kl. 10.00 da vi begyndte at gøre klar til at gå ind til S-Bahn stationen i Mahlow, var temperaturen sneget op til 23 °C. Vi vandrede ind gennem den gamle del af Mahlow, og efter 1 km drejede vi ned mod stationen, hvor vi gik i udkanten af en nyere bydel. Nede på stationen fik vi købt 2 Tageskarten til områderne ABC, så vi havde mulighed for, at køre alt det vi ville med offentlig transport indtil midnat. S-toget kørte os ind mod Berlin centrum, og vi valgte at stå af ved Friedrichstrasse, for

at gå mod Hackescher Höfe. Temperaturen var nu listet op på 27 °C i skyggen. Da vi ikke havde noget kort med over Berlin, gik vi efter vores indbyggede kompas, og det blev faktisk rigtig godt, for i løbet af dagen, kom vi ad gader og gennem bydele, hvor vi aldrig har været før. Det var en rigtig god oplevelse. Vi kom fint frem til Hackescher Markt og videre til Hackescher Höfe, hvor vi var et smut inde i alle 8. Nu satte vi kurs mod Alexander Platz, hvor vi var et meget kort smut indenfor døren i Saturn, men det var os for voldsomt, så vi gik over i Alexa og i MediaMarkt, for at se efter et Radiostyret ur, der kan projicere tiden op på loftet i soveafdelingen i campingvognen. Det var mere overskueligt, selv om butikken lå i 4 etager, og de var ved at bygge om. Vi fandt i hvert fald en clockradio med ur, købte en miniventilator og et par andre småting. Således læsset, var det tid til at få lidt at spise, og da vi begge havde fablet om Kebab, så fandt vi et sted, hvor de lavede en "rigtig" Kebab, som vi rigtig nød i solen. Vi blev enige om, at vi nu ville finde Nicolai Viertel for at få et stort glas fadøl. Igen gik vi ad veje, vi ikke havde været før, og i Nicolai Viertel satte vi os foran restauranten "Bei Bolte", hvor vi i øvrigt spiste sidste gang vi var i Berlin. (Se 2015 efterårstur til Alsace) Efter at have nydt en stor Dunkel (lille i forhold til Hofbräuhaus) gik vi gennem, for os "ukendte gader" og frem til Checkpoint Charlie, hvor vi fulgte afmærkningen for muren frem til Potsdamer Platz. Vi var ved at være trætte, men blev enige om, at vi ville tage U-Bahnen et smut ud til Gedächtniskirche. Vi stod af på Wittenberger Platz og gik forbi KaDeWe til Gedächtniskirche, og efter at have set os lidt omkring, tog vi U-Bahnen tilbage til Potsdamer Platz. Kl. 18.00 kunne vi, i 25 °C gå op på Potsdamer Platz og finde S-Bahnen. Nede på perronen måtte vi vente i ca. 20 min, da S-toget til Mahlow lige kørte, da vi var på vej ned ad trappen. Jeg tror, vi havde godt af en lille pause i skyggen under jorden, hvor det var dejligt køligt. Vi tog S-Bahnen mod Mahlow og kl. 20.35 var vi tilbage ved campingvognen, hvor vi satte os udenfor i 19 °C og "slugte" en Cola inden vi nød et glas Rose i solen, og inden vi fik lidt at spise. Om det var solen eller vinen, ved jeg ikke, men vi kom til at filosofere lidt, over livet, og blev enige om at livet faktisk lignede Berlins "S+U Bahn Netz". (Se appendix)

Skt. Georg og Dragen (dragerne)

Gedächtniskirche

Trabi-Safari

Sporvogn

torsdag, den 9. juni 2016:

Om natten havde jeg hørt 20 regndråber ramme campingvognens tag, men det var ikke at se udenfor, da vi kl. 08.00 stod op til en skyet dag med 15 °C. Efter morgenmaden vaskede Karin op, mens jeg fik gjort klar, til vi kunne tage af sted. Temperaturen var steget til 19 °C, da vi kl. 09.30 satte kursen mod Autobahnen rundt om Berlin. Også i dag var vi heldig ved et vejarbejde, hvor vi kun havde 5 minutters forsinkelse, for i modsat retning holdt de helt stille i kø på over 5 km. Vi kørte forbi store marker som var dækket af hvidt plastic, og vi kunne ikke gætte hvad det

Innere Deutsche Grenze

var. Lidt længere fremme så vi så folk gå og arbejde med et eller andet, og da vi mødte et skilt med salg af hvide asparges gik det op for os, hvad der var under plasticen. På Berliner Ring (A10) var der tæt trafik, men det hjalp noget, da vi kom frem til A24 mod Hamborg. Her gled trafikken meget lettere, og vi kunne sætte autopiloten til 86 km/t. Kl. 13.20 var temperaturen kommet op på 21 °C, og der var store huller i skydækket. Vi passerede "Innere Deutsche Grenze" ved Gutow og ca. 20 km længere fremme, drejede vi af for at køre ad B404/A21 mod Kiel. Efter et stykke på almindelig vej med 70 km/t og overhaling forbud, kom vi frem til A21 hvor vi kørte forbi raststøttet

hvor vi kan få "Elephantenohr" (Schnitzel), men i stedet for at dreje af lige efter (som vi plejer på Berlinter), så fortsatte vi ad A21 mod Kiel. Desværre er der ikke Autobahn helt frem til Kiel, så der hvor vi skulle fortsætte på B404 mod Kiel, var et stort vejarbejde, med udbygning til Autobahn. Det var noget af et kaos, med hastighedsbegrænsninger på 80, 50 og 30 km/t. Et langt

stykke med 80 km/t var der meget smalt mellem autoværn, og de opstillede "slikkepinde", vel omkring 2,80 meter, så det var bare tungen lige i munden og fremad. Kørebanelen var også markeret ud mod rabatten med en gul streg, men indimellem var der kun 1½ meter mellem den gule streg og "Slikkepindene". Vi kom fint igennem med 80 km/t, og bilerne bag os kunne ikke følge med. Da sporet imellem afmærkningen blev bredere, var der hastighedsbegrænsning på hhv. 50 og 30 km/t. Omvendt proportional med kørebanebredden – Hvem der så forstå det! Nå skidt. Kl. 15.00 passerede vi Kiel i 23 °C, og fortsatte ad B76 mod Eckernförde, og kl. 16.00 kunne vi i høj solskin, tjekke ind på Camping Dorotheental lige syd for Damp. Da vi havde stillet op, kom der en truende mørk sky, som forsvandt ud over Østersøen, mens vi nød "Rejsegilde øllen". Senere gik vi en tur ind til Damp, for at handle lidt ind, og da vi kom tilbage fik vi aftensmad og hyggede os indtil sengetid.

Smalsporet vejafmærkning

fredag, den 10. juni 2016:

Så blev det også morgen på campingpladsen Dorotheental i Damp, og vores sidste dag på forsommerturen. Vi vågnede til 13 °C, kl. 08.00 og vi mente, at det var den "koldeste morgen i 100 år". (Frit efter Gnags – Nordborg Festival starter i dag) I denne beretning fandt vi ud af, at det har været en grad lavere tidligere. Det var dog den koldeste dag, når man tog med, at det blæste en kold vind. Nå skidt, vi spiste morgenmad indenfor, og Karin fik vasket op, mens jeg slappede af med Chico og begyndte på at gøre klar til hjemturen. I 16 °C kunne vi kl. 09.30 tage afsked med "Campingfatter" med besked om, at vi kom forbi senere på sommeren. Vi satte kursen mod Flensborg, hvor vi havde Fleggaard i Padborg lagt ind som stop. Inden vi tog hjemmefra var vinreolen næsten tom, og øl havde vi ikke mere af, så man kan vel kalde det et "Nødstop". Vi fik handlet ind sammen med nogle andre uvæsentlige ting, og kunne kl. 11.40 køre over den danske grænse,

Damp

hvor vi kunne se, at vejret var stort set, som vi havde haft det på turen. Afvekslende skyer og solskin, men kun 19 °C. Med radioen sat over på Radio Als, som varmede op til Festivalen, kunne vi sætte kursen mod øst, og snart kørte vi over Alssundbroen, og var hjemme på Als. Vi var lidt spændte på om Chico kunne mærke, når vi drejede ind ad H. C. Ørsteds Vej, nu vi havde været væk i 4 uger. Da vi kl. 12.30 drejede ind ad H. C. Ørsteds Vej, reagerede han overhovedet ikke, og da vi holdt udenfor reagerede han kun, som om det var et nyt sted. Jeanne tog glad imod os. Hun var ved at gøre klar til at gå til festival. Efter velkomsten brugte vi 2 "gamle" dagen på at få tømt campingvogn og bil, og Karin fik begyndt på at vaske tøj. Mens vi gjorde det gik Chico rundt for at sikre sig, at vi ikke tog af sted uden ham. Senere på eftermiddagen begyndte han at slappe af, ligesom vi andre. Jeanne havde vi sendt af sted til festival, så vi andre 3 slappede lidt af og nød at være hjemme.

Kappeln

En dejlig forsommertur er til ende. Vi har haft nogle fantastiske oplevelser, både på den planlagte rute, og især på de spontane ture, vi har kørt undervejs. Vi har desværre ikke fået alt på foto, så vi kan dele det med andre, men det står skarpt i vores erindring, og vi har forsøgt at få det nedfældet i dette skrift.

Sådan erindret – Ejlif S. Petrat-Laursen

"På Hotel er vi kun gæster, men i campingvognen er vi hjemme"

©2016 PetratsOnTour@gmail.com

<http://Petrat.dk>

Appendix:

Som skrevet under onsdag, den 8. juni 2016, så havde vi taget S-Bahnen ind til Berlin centrum, for at se lidt på byen. I den forbindelse havde vi fået en oversigt over S+U-Bahn-Netz for Berlin.

Da vi kom hjem ved aftenstid, sad vi udenfor og nød solen og snakkede om dagens oplevelser, og blev måske lidt nostalgiske, hvad ved jeg?

Jeg kom i hvert fald til at sammenkæde oversigten over S+U-Bahn nettet med vores liv, og mener stadig at kunne se en sammenligning mellem en køretur på banenettet med mit eget liv.

Sammenligning:

S+U-Bahn i Berlin: Man stiger på banen, og kører frem ad sporet. Hver gang man kommer til en station med mulighed for omstigning, så skal man træffe et valg. Fortsætter man, eller tager en anden linie og i hvilken retning.

Mit liv: Da jeg var færdig som ingeniør, og søgte arbejde, havde jeg 2 jobtilbud, hvor jeg valgte det ene, og det fik mig til Sønderjylland og jeg fik mig en dejlig familie.

Både på banenettet og i livet træffer man hele tiden valg, og de valg bestemmer hvor man kommer hen.

Forskellen er:

På banenettet kan man træffe valget ud fra hvor man vil hen.

I livet er det valgene der giver muligheder og bestemmer hvor man ender. Man kan vælge bevidst, men for det meste er det tilfældighedernes spil.

Eksempel på konsekvens: Havde jeg valgt det andet job, så var jeg måske aldrig endt I Sønderjylland, ikke haft den familie jeg, mine børn (Kasper og Jeanne) havde ikke eksisteret.

Forhåbentlig er dette forståeligt, og har givet mig grund til eftertanke. Prøv selv at tænke efter.

Det kan godt være lidt skræmmende når man tænker på hvilke tilfældigheder, der har påvirket ens liv.

